

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200960
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814200960.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, p r o t i žalovanej: E. H., F.. XX.XX.XXXX, T. W. P. XXX/XX, XXX XX J. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: 1. Združenie- Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zast. JUDr. Jaroslava Oravcová, advokátka, Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, 2. OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijska 13, Košice, IČO: 42 247 268 zast. JUDr: Ladislav Mikluš, advokát, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, IČO: 35 569 298 o zaplatenie 1473,59 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 1. rade trovy konania v sume 238,58 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 2. rade sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1473,59 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.11.2012 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že dňa 12.01.2010 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 995,82 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 56,06 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa dohodli na odklade splátok č. 25,26,27 pôžičky a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 61,62,63. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol žalobca žalovanej revolving dňa 29.12.2011 vo výške 1345,44 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 56,06 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. V ďalšom uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 1543,57 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky č. 31 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru a žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1820,03 eur dňa 21.11.2012. Túto sumu neuhradila ani čiastočne, preto si v súlade s

§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.09.2014 žalobca zobral podaný návrh v časti istiny vo výške 242,37 eur späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Uznesením č.k. XXC/XXX/XXXX-XX W. C. XX.XX.XXXX konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 242,37 eur zastavil.

Žalovaná uviedla, že ju kontaktoval vedľajší účastník v 2. rade takže v prípade ak sa v spise nachádza ich vyjadrenie odkazuje naň. Žalovaná suma sa jej zdá privysoká, nakoľko aj počas toho čo pracovala jej boli zrážané nejaké sumy.

Vedľajší účastník v 1. rade prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 19.09.2014 uviedol, že podľa zmluvy o revolvingovom úvere bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 995,82 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 56,06 eur. RPMN bola dohodnutá vo výške 67,70% a ročná úroková sadzba vo výške 68,79%. Zároveň jej bol poskytnutý revolvingový úver zo dňa 29.12.2011 vo výške 1345,44 eur, ktorý mala splácať v 24 mesačných splátkach po 56,06 eur. Výška RPMN je zavádzajúca a nepresná nakoľko reálna výška RPMN za úver vo výške 995,82 eur predstavuje výšku 73,11%. Nesprávnym uvedeným RPMN došlo zo strany žalobcu k porušeniu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď podľa § 4 ods. 3 zákona má byť predmetný úver bez úročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v §4 ods. 2 písm. g) h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 a citoval ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalším dôvodom prečo má byť predmetný úver bezúročný a bezpoplatkov je výška ročnej úrokovej sadzby úveru, ktorá predstavuje výšku 68,79 eur. V bankách v tomto období predstavoval výšku 12,75% p.a., teda v danom prípade viac ako 5- násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmluvy a je teda v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo26/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009. Na základe vyššie uvedených skutočností má byť predmetný úver a z neho vyplývajúci revolvingový úver bezúročný a bezpoplatkov. Z karty klienta vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 834,13 eur a nie vo výške 995,82 eur a revolvingový úver vo výške 467,14 eur a nie vo výške 1345,44 eur. Žalovaná uhradila prostredníctvom jednotlivých splátok sumu vo výške 1890,05 eur, preto je predmetný úver, ako aj revolvingový úver preplatený o sumu vo výške 588,78 eur. Z uvedeného dôvodu nárok žalobcu považujú za nezákonný, nedôvodný a v rozpore s ustálenou judikatúrou slovenských súdov, preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to oznámením o zosplatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámením veriteľa o schválení úveru, doručenkou, kartou klienta, vyjadrením žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka, výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že čo sa týka poskytnutia revolvingu, tak žalobca jej zaslal peniaze na účet a až potom prišli všetky papiere s tým, že ich bolo potrebné podpísať a vrátiť. Predmetné sumy pre žalobcu jej boli strhávané z platu, nakoľko v tom čase bola zamestnaná, potom bola následne asi pol roka PN, čiže vtedy sa úhrady nevykonávali. Ako však nastúpila do zamestnania opäť boli úhrady vykonávané a aj sama uhradza nejaké splátky, čiže bolo uhradených asi tých 1890 eur. V ďalšom uviedla, že od minulého roku je nezamestnaná.

V písomnom vyjadrení žalobcu doručenú tunajšiemu súdu dňa 21.10.2014 žalobca uviedol, že tvrdenia vedľajšieho účastníka o nesprávnom výpočte RPMN nie sú žiadnym spôsobom podložené a sú iba v rovine tvrdenia. Poukázal na to, že RPMN sa počíta podľa zákonom určeného vzorca, nie podľa RPMN kalkulačky na webovej stránke a pod. Rovnako to, z čoho sa vypočítava výška RPMN úveru nie je na ľubovoľnom posúdení vedľajšieho účastníka, ale vyplýva zo zákonom stanovených údajov na jeho výpočet. Dohoda o poskytnutí služby a jej vznik nie sú podmienkou a ani predpokladom či už pre uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere alebo pre poskytnutie úveru. Ide o fakultatívnu možnosť, ktorú dlžník môže ale nemusí uzavrieť. Predmetom dohody o poskytnutí služby je prevzatie

záväzku veriteľom poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Ide o úpravu situácie, ktorá keby nebola dohodnutá medzi zmluvnými stranami, potom by sa nedala nahradiť nejakou zákonnou úpravou. Táto dohoda je samostatným právnym úkonom, a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o RÚ, pričom táto skutočnosť vyplýva z bodu 8, ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby. Poskytovanie revolvingu je súčasťou predmetu plnenia podľa zmluvy. zákonná úprava v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka výslovne upravuje, že predmet plnenia nemôže byť neprijateľnou podmienkou a ani žiadne vnucovanie služby. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa schvaľuje poskytnutie úveru a revolvingu s tým, že revolving sa môže poskytnúť až po splnení určených podmienok. Poskytnutie revolvingu je pritom samostatne vypovedateľné na čo vedľajší účastník účelovo pozabudol. Z čl. 9 ods. 9.1 zmluvy expressis verbis vyplýva toto právo dlžníka. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Cdo 1956/2007.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 23.06.2015 uviedol, že v danom prípade je predmetom konania zaplatenie pohľadávky z poskytnutého úveru a jedná sa o spotrebiteľský právny vzťah. Následne citoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Opätovne poukázal na to, že predmetný úver je potrebné považovať s ohľadom na citované ustanovenia za bezúročný a bezpoplatkov. Vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorú si žalobca nárokuje podľa čl. 14 ods. 14. 1 zmluvných dojednaní uviedol, že tieto zmluvné dojednania nie sú žalovanou podpísané, preto pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon. Poukázal na to, že súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, preto takáto podmienka (bod 13 zmluvy o revolvingovom úvere) nemohla privodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. V danom prípade nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 OZ. Od podania žalobného návrhu žalovaná uhradila žalobcovi sumu 242,37 eur, teda celkovo uhradila sumu 2132,42 eur (1890,05+242,37), teda predmetný úver je preplatený o 831,15 eur.

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 12.01.2010 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300026761, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 12.01.2010. Podľa zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 995,82 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 56,06 eur a to v 36 mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá vo výške 68,80%.

V zmysle bodu 7. zmluvy sa v ďalšom odkazovalo na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, účastníci zmluvy prehlásili, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.

Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 61,69 eur a b) za poskytnuté služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 97,99 eur.

Podľa bodu 13. zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavreli veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená z slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Podľa bodu 1.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) tieto vymedzujú vzťahy medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. ako Veriteľom na strane jednej a Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva o RÚ“).

Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. (bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi.

Veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o RÚ (bod 2.3 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 3.1 Zmluvných dojednaní celková výška úveru bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Revolving je automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenú v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o revolvingovom úvere (bod 4.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 5.3 Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (revolvingu) predstavuje úročenie úveru (revolvingu) pričom ročný úrok schváleného úveru (revolvingu) v percentuálnom vyjadrení (ročná úroková sadzba) je uvedený v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere. Ročná úroková sadzba bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Ako vyplýva z bodu 8.2 Zmluvných dojednaní Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o RÚ v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet Veriteľa. Splátka úveru s úrokom alebo iný peňažný záväzok Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 sa pre účely tejto Zmluvy o RÚ považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške so správnym variabilným symbolom na bankový účet Veriteľa.

V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade omeškania dlžníka s úhradou iného peňažného záväzku, podľa tejto Zmluvy o RÚ, ktoré dlžník neplní v splátkach o 35 a viac dní po termíne splatnosti a) všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto Zmluvy o RÚ mali stať splatnými v budúcnosti sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak a/alebo b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto Zmluvy o RÚ a/alebo c) je veriteľ oprávnený okamžite vypovedať túto Zmluvu o RÚ, pričom zmluvný vzťah končí dňom doručenia výpovede dlžníkovi (bod 13. 1 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 14.3 Zmluvných dojednaní zmluvná pokuta podľa čl. 14, ods. 14. 1 a 14.2 tejto zmluvy o RÚ je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty.

V prípade, že dlžník neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto zmluvy o RÚ v lehote do 30d ní odo dňa, kedy sa podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) tejto zmluvy o RÚ stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1 a 14.2 zmluvní pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania.

Podľa bodu 19.9 Zmluvných dojednaní táto zmluva o RÚ sa uzatvára podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných predpisov.

Z predloženej karty klienta súd zistil, že žalovanej bolo celkom vrátane revolvingov vyplatených 1301,27 eur a splatená bola suma 1890,01 eur.

Listom zo dňa 30.09.2012 označeným ako oznámenie o zosplatnení žalobca žalovanej oznámil, že suma omeškaných splátok je spolu 168,18 eur. Aktuálne omeškania na najstaršej splátke je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 10, ods. 11 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať úver neplnila, žalobca listom zo dňa 30.09.2012 zosplatnil celý úver a vyzval žalovanú na zaplatenie predmetnej sumy.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj predloženej karty klienta žalobca vyplatil žalovanej celkovo sumu 1301,27 eur. Je nepochybné, že žalovaná úver čerpala, no taktiež tento aj uhrádzala. Ako vyplýva z karty klienta, žalovaná zaplatila titulom poskytnutého úveru celkom 1890,01 eur.

Súd sa v ďalšom zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z revolvingu, ktorá, ako je uvedené v bode 6. zmluvy 68,79 % ročne, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, predstavovala výšku 68,80%.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v januári 2010 činil úrok 12,75 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako päťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 5 násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti

priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovaným úver spolu v sume 1301,27 eur a žalovaná splatila žalobcovi sumu 1890,01 eur, teda je zrejmé, že žalovaná uhradila celú žalobcom poskytnutú istinu a pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súdu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol a aj v časti späťvzatia žaloby súd nepovažoval žalobu za dôvodnú, nakoľko ako uviedol, žalovaná uhradila žalobcovi viac ako mu vznikol nárok, ktorý ustálil súd. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Trovy vedľajšieho účastníka v 1. rade spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 1473,59 eur.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej služby po 71,37 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu zo dňa 19.09.2014, vyjadrenie k pojednávaniu 26.06.2015) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., teda odmena spolu 214,11 eur, režijný paušál, a to za 2 úkony v roku 2014 po 8,04 eur a jeden úkon v roku 2015 vo výške 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 24,47 eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 238,58 eur.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka v 2. rade súd mu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bral zreteľ na to, že mimo oznámenia o vstupe nevykonal vo veci žiadne iné úkony, nevyjadril sa k veci ani po doručení žaloby a príloh a nezúčastnil sa ani pojednávania a teda možno konštatovať, že mu ani nevznikli účelne vynaložené trovy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.